

Від одного до десяти

Будьмо знайомі:
Ось **ОДИН**, чи **ОДИНИЦЯ**, —
І тонка, й пряма, як спиця.
А оце ось цифра **ДВА**.
В неї кругла голова,
Довгий хвіст, зігнута шийка, —
Отака, як бачиш, двійка!

Перші цифри — дві сестри,
ось і третя — цифра **ТРИ**.
Трійку, третій із значків,
Складено із двох гачків.

Ось **ЧОТИРИ** жартівливо
Випинає лікоть вліво.

Потім вийшла погулять
На папері цифра **П'ЯТЬ**,
Руки вправо простягнула,
Ніжку бубличком загнула.

Цифра **ШІСТЬ** — немов замок:
Знизу — круг, вгорі — гачок.
Цифра **СІМ** — як кочерга:
В неї, бач, одна нога.

В цифрі **ВІСІМ** — два кільця
Без початку, без кінця.

Цифра **ДЕВ'ЯТЬ**, чи **ДЕВ'ЯТКА**, —
Наче в цирку акробатка:
Сторчака як перевернеться,
Зразу шісткою обернеться!

Кругла, наче буква О,
Цифра **НУЛЬ**, або ніщо.
Як стоїть він сам-самісінький,
То й не значить нічогосінько!

Та як одиницю поруч
Ми поставимо ліворуч,
То із двох значків у нас
Цифра **ДЕСЯТЬ** стане враз!

По порядку цифри ці
Запишіть на папірці.

Я про кожна вам усім
Щось цікаве розповім.

1

Жили собі в книжці
Один та один.
Пішли вони битись
Один на один.
Та хутко закреслив
Один одного.
І ось вже нема
Ні того, ні цього!
А якби дружили
Вони між собою,
Жили б, не тужили —
І їх було б двоє!

2

Дві сестриці, дві руки
Шиють, сіють, риють,
полють, скопують грядки,
Одна одну миють.
Місять тісто дві руки
Разом — права й ліва.
Попливеш серед ріки —
Воду б'ють сміливо.

3

Три світла в світлофора є,
І кожен з них наказ дає:
Червоне світло каже: «Стій!»
А жовте: «Ще не можна...»
Зелене каже: «Їдь мерщій!»
І слухається кожний.

4

Чотирикутна хата ця.
Чотири ніжки у стільця,
І по чотири ніжки
У мишки і у кішки.
В машині четверо коліс,
Одягнених у гуму.
Вони промчати можуть скрізь
І швидко, і без шуму.

5

П'ять братів тобі знайомі.
Без одежі вони в домі,
Та в мороз брати оті
Ходять в теплому пальті.

6

Кошеняток
Цілих шість!
Небагато
Кожне їсть.
Дай їм каші з молоком,
Хай похлебчуть язиком,
Бо із ложки киця
Їсти не навчиться!

7

Й сім днів і сім ночей
В кожному тижні завше.
Йди до школи, сім речей
У портфель поклавши:
Є буквар тут, олівець,
Зошит є так само,
Гумка є, щоб нанівець
Нищити всі плями,
Промокашка, два пера —
Ось що є у школяра!

8

Вісім ляльок дерев'яних,
Кругловидих та рум'яних,
В різнобарвних сарафанах
На столі у нас живуть,
Всіх Матрьошками зовуть.
Перша лялечка товста,
А всередині — пуста!
Навпіл ляльку огрядну
Розділити можна.
В ній побачиш ще одну
Лялечку порожню.
Ти Матрьошку цю відкрий —
Третя вистрибне як стій.
Половинку відгвинти,
Наглухо притерту —
І зумієш ти знайти
Лялечку четверту.
Вийми цю і подивись:
Може, є там ще якісь?
Справді, є тут п'ята
Лялечка пузата.
А у п'ятій просто
Заховалась шоста.
А у шостій — сьома
Як у себе вдома.
А у сьомій — глянь-но,
Восьма і остання!

Восьма лялька менша всіх,
Трохи більша за горіх.
От стоять усі сестриці
По порядку, як годиться.
«Скільки вас?»
А ляльки враз:
«Вісім, вісім, вісім нас!»

9

До дев'ятої години,
До дев'ятої години,
До дев'ятої години
В школу прийдем неодмінно.
О дев'ятій чуть дзвінок —
Починається урок.
До дев'ятої години
Спати ляжем неодмінно,
Бо як вчасно не лягти —
Вранці з ліжка не стягти!

10

Ось круглий нуль, або нічого.
Послухай казочку про нього.
Веселий нуль прошепотів
Сусідці-одиниці:
«З тобою поруч я б хотів
Постояти, сестрице!»
Та одиниця каже: «Ні,
Ти нуль, число нікчемне.
Не стій зі мною, бо мені
Це зовсім неприємно!»
А нуль на це: «Я знаю сам,
Що в світі значу мало...
Та якби поруч стати нам,
Десятка б з тебе стала!
Поглянь на себе: ти ж у нас
Мала та худорлява,
Та станеш більша в десять раз,
Коли я стану справа!
Нехай не кажуть, що нулі
Такі нікчемні та малі:
Із двійки — двадцять робим ми,
Із трійки зробим тридцять,
З четвірки — сорок, а з семи —
Аж сімдесят, дивіться!
Отож, хоч нуль — ніщо й ніхто,
Та два нулі на місті
Із одиниці зроблять сто,
А з двійки — цілих двісті!».